

erholdes, selv hvor Antallet af Elever ikke er stort, idet det samtidig med Henblik paa et større Elevantal er rimeligt at fastsætte et Maksimumsbeløb pr. Time. Men det synes i øvrigt naturligt at fastsætte Tilskuddet saaledes, at en tilrejsende Lærer faar sin Befordringsudgift dækket, hvilken Ordning man meget kan anbefale søges gennemført, saa det for et Flertal af Kursus'ene bliver Regelen, at Læreren rejser rundt og holder Skole, i Stedet for at ty til at befordre Eleverne hen, hvor Læreren er.

Hvad dernæst Ledelsen af denne Undervisning i rent faglige Landbrugs-spørgsmaal angaar, skal De samvirkende danske Landboforeninger indtrængende henstille, at denne henhører under de landøkonomiske Foreninger (herunder Husholdningsforeningerne). Thi for det første er allerede megen landbrugsfaglig Undervisning igangsat af de landøkonomiske Foreninger — og ofte gennem et Samarbejde mellem Landbo- og Husmandsforeninger —, og for det andet bør denne Form for landøkonomisk Oplysningsarbejde sidestilles med andet landøkonomisk Oplysningsarbejde, der støttes af Staten, og som hidtil har været betroet landøkonomiske Foreninger. Hertil kommer saa endvidere, at den heromhandlede Undervisning vistnok maa gives i nær Tilknytning til det landøkonomiske Oplysningsarbejde vedrørende Husdyrbrug og Planteavl og i høj Grad med lokalt beliggende og af Eleverne velkendte Landbrugsbedrifter som Undervisningsobjekter. Just i denne Form er allerede meget landøkonomisk Oplysningsarbejde blandt Landboudommen igangsat af de landøkonomiske Foreninger, og det maa synes ganske urimeligt, saafremt disse Foreninger berøves Tilsynet og Ledelsen, der derefter overgives til en Myndighed, der skal antage sagkyndig Medhjælp for at udføre dette Tilsyn, alene fordi disse Foreninger ikke for Tiden har økonomisk Evne til at gennemføre Undervisningen saa godt, som denne fortjener. Man vil derfor indtrængende henstille, at der paa dette Punkt foretages imødekommende Ændringer i Undervisningsministerens Lovforslag, saaledes at det offentliges Tilskud til denne Undervisning føres ind under de bestaaende landøkonomiske Foreninger — Landbo- og Husmandsforeninger — som en Foranstaltning, hvortil de paagældende Foreninger kan erholde en vis Part af de afholdte Udgifter i Statstilskud, ganske i Lighed med, hvad Tilfældet er til Gennemførelsen af andre landøkonomiske Foranstaltninger.

Sluttelig skal man anføre det af Husholdningskredsens Ledelse fremsatte Ønske om, at der i samme Lovforslag foretages følgende Ændringer, som man kan slutte sig til og anbefale til velvillig Behandling:

I § 1, efter Ordet „landbrugsfaglig“, tilføjes: „og husholdningsfaglig“, og i Overensstemmelse hermed under Punkt 1 Ordene „unge Mennesker“ erstattet med: „unge Mænd og Kvinder“, samt tilføjet efter Punktumets sidste Ord: „eller Husgerning“, og endelig under Punkt 4, efter Ordet „Landbrugsfag“, tilføjet: „eller Husholdningsfag“.

Paa Landboforeningernes Vegne

J. Tvedegaard.

Karl Madsen.